

Mark Twains Shakespearebiografi

"Han föddes den 23 april 1564.

Av goda bondeföräldrar som inte kunde läsa, inte kunde skriva och inte kunde teckna sina namn.

I Stratford, en liten by på vischan som på den tiden var tämligen lortig och ruffig och utan någon som helst kultur. Av de nitton viktiga män som gjorde att byn fungerade var tretton tvungna att rita sitt bomärke som signatur, ty de kunde inte skriva sina namn.

De första aderton åren av hans liv är fullständigt okända.

Den 27 november 1582 tog William Shakespeare ut lysning för att gifta sig med Anne Whateley.

Följande dag tog han ut lysning för att gifta sig med Anne Hathaway. Hon var åtta år äldre.

William Shakespeare gifte sig med Anne Hathaway. Plötsligt. Till följd av att äktenskapet endast motvilligt och på nåder fått tillåtelse att ingås meddelades offentligheten det bara en gång.

Inom sex månader föddes det första barnet.

Ungefär två okända år följde under vilka absolut ingenting hände William Shakespeare, så vitt man vet.

Sedan kom tvillingar - februari 1585.

Två okända år följde.

Sedan - 1587 - gör han ett tioårigt besök i London och lämnar familjen bakom sig.

Fem okända år följer. Under denna period hände ingenting i hans liv, så vitt någon vet.

Sedan - 1592 - blir han omnämnd som skådespelare.

Nästa år - 1593 - förekommer hans namn i en lista över skådespelare.

Nästa år - 1594 - spelade han teater han inför drottningen. En högst oviktig parentes: många okända personer gjorde det varje år under hennes fyrtiofemåriga regering. Och förblev okända.

Tre år följde fulla av aktivitet. Aktiviteten var skådespeleri.

Sedan - 1597 - köpte han New Place i Stratford.

Tretton eller fjorton mycket upptagna år följde, varunder han samlade mycket pengar och även rykte som skådespelare och teaterdirektör.

Under tiden hade hans namn i olika stavningsformer blivit förknippat med ett antal stora dramer och poem som dessas upphovsman.

En del av dessa kom både under denna tid och senare ut i piratupplagor men utan protester från hans sida.

Sedan - 1610-11 - återvände han till Stratford och drog sig tillbaka för gott och sysselsatte sig med att låna pengar, göra sig förtjänster på ränteaffärer, göra mark- och fastighetsaffärer, vägra återbetala en skuld på 41 shillings, som hans hustru ådragit sig under hans långa frånvaro; stämma gäldenärer för några shillings och kopparslantar, bli stämd för skulder på shillings och kopparslantar; och tjänstgöra som medhjälpare till en granne som försökte beröva byn rätten till en viss tomt, vilket han misslyckades med. Han levde så i sex år - till 1616 - under förgyllande av sin tillvaro med sådana ädla sporter.

Sedan gjorde han upp ett testamente, vars samtliga tre sidor han undertecknade med sitt namn - en noggrann affärsmans testamente. Han upptecknade därvid vartenda litet föremål han ägde i världen - fastigheter, tomter, svärd, silverskål, och så vidare - ända ner till sin nästbästa säng och sina möbler. I detta fördelar han noga sina rikedomar bland sina familjemedlemmar utan att förbigå någon. Inte ens hans fru: denna fru som han såg sig tvungen att gifta sig med så plötsligt och som han lämnat ensam under så många år; denna fru som nödgats låna 41 shillings för att klara sig i hans frånvaro, vilka långgivaren aldrig fick tillbaka från maken utan måste dö utan att ha fått tillbaka. Till och med

denna fru var noggrant ihågkommen i hans testamente. Han gav henne sin nästbästa säng. Och ingenting annat, inte ens en penny som bidrag till hennes änkedom. Det var uppenbarligen en affärsmans testamente och ingen poets. Det nämnde inte en enda bok.

Böcker var vid denna tid mycket värdefullare än svärd och silverskålar och sekundära sängar, och när någon döende lämnade efter sig en bok upptog den en viktig plats i hans testamente. Testamentet omnämnde inget skådespel, inget poem, inget oavslutat verk eller något enda fragment av något manuskript.

Många diktare har dött fattiga, men denne är den ende i historien som dött så fattig; alla andra lämnade efter sig litterära kvarlevor. Även en bok. Kanske två. Om Shakespeare hade haft hund - men vi behöver inte gå in på det: vi vet att han hade nämnt honom i testamentet. Om det hade varit en god hund hade Susanna fått den; om den varit av sämre slag hade hans fru kanske fått någon del i den. Jag önskar att han hade haft hund, så att vi hade fått se hur noggrant han hade delat upp den mellan sina familjemedlemmar på sitt noggranna affärsmannavis.

Han undertecknade sitt testamente på tre ställen. Tidigare under sitt liv hade han underskrivit två officiella handlingar. Dessa fem signaturer existerar fortfarande. Det finns inget annat exempel på hans skriftställeri i sinnevärlden. Inte en rad. Hade han fördomar mot skrivkonsten? Hans dotterdotter, som han älskade, var åtta år när han dog, men hon fick aldrig någon utbildning, han skänkte henne inga medel för sin utbildning fastän han dog rik, och i sitt mogna liv kunde hon inte skriva och inte skilja sin makes manuskript från någon annans - hon trodde de var Shakespeares.

När Shakespeare dog i Stratford var det ingen händelse. Det väckte inte någon större reaktion än när vilken gammal glömd skådespelare som helst gick bort. Ingen kom ner från London; ingen skrev någon klagodikt, inga lovprisningar, inga nationaltårar - bara tystnad, och ingenting mer. Som kontrast till vad som hände när Ben Jonson, Francis Bacon, Spenser och Raleigh och de andra bemärkta litteratörerna från Shakespeares tid gick bort! Ingen eulogiserande röst höjdes inför Avons bards bortgång; och till och med Ben Jonson väntade i sju år innan han höjde sin.

Så vitt någon vet finns det inget som helst belägg för att Shakespeare från Stratford-on-Avon någonsin skrev en enda pjäs. Så vitt någon vet finns det inget belägg för att han någonsin i sitt liv skrev ett enda brev. Så vitt någon vet, så mottog han bara ett enda brev under hela sitt liv. Så vitt någon vet finns det belägg för att Shakespeare bara skrev en enda dikt under hela sitt liv. Denna dikt är autentisk. Den skrev han - ett odisputabelt faktum; han skrev hela dikten; han skrev den efter sitt eget huvud. Han befallde att det konstverket skulle inskrivas på hans grav, och han åtlöddes. Den står på hans grav än idag. Så lyder den:
För Jesu skull, min vän, låt bli
att gräva i det stoft jag ligger i:
Välsignad vare han som skonar dessa stenar,
och förbannad vare han som mina ben avlägsnar.

I ovanstående förteckning återfinns alla kända fakta om Shakespeares liv, hur mager den än är. Utom dessa data vet vi absolut ingenting om honom. Resten av hans formidabla historia, som kommit oss till del genom hans biografier, är helt uppbyggd på bara gissningar, teorier, spekulationer och förslag -

ett Eiffeltorn av artificiell konstruktion som når himmelshögt från ett väldigt platt och mycket tunt fundament av betydelselösa fakta."

Översättning: Christian Lanciai